

Ik word wakker in het woonhuis waar ik nooit slaap zo als thuis. Sommige ochtenden sijpelt de zon door de gordijnen naar binnen en andere dagen is het slechts gedempt licht dat niet veel van buiten laat zien. Een mooie omgeving, maar vooral mooi als je weg kunt. Dat kan ik, ik kan altijd weg. Ik vraag me af hoe deze schoonheid eruit ziet als je niet weg kunt.

Vaak ga ik 's morgens naar de inloop, koffie drinken, elkaar begroeten. Sommigen met een glimlach, anderen met een huffel en een puf, maar het maakt niet uit, we zien elkaar en dat is wat belangrijk is. Er is ruimte voor ons en we zijn welkom.

Ik heb de gang van kaartspelers gewaardeerd. Het enige moment dat pesten is toegestaan met een knipoog. We raken allemaal dezelfde kaarten aan. Ze gaan van hand naar hand naar tafel naar een stapel.

Sommigen hebben meer geluk dan anderen. Zo als in het leven. Soms gebeuren er magische momenten, zo als toen M 9 keer achter elkaar won. Ik wens hem hetzelfde geluk in het leven, ik wens ons allemaal meer geluk. Ik wens meer magie.

Ik begon handen te fotograferen. Ik wist toen niet echt wat ik deed, het ging meer om de ontmoeting zelf. Een kort moment om elkaar te ontmoeten, om te focussen op iets waar we normaal niet op focussen. Een hand, een litteken, een nagellak, een kleur, een pose, een gevoel, een verhaal, een leven. Een vriendelijke aanraking, een vriendelijke ontmoeting.

Ik zie een hand als een portret, anoniem en toch zo persoonlijk. Het is verbonden aan een persoon, een uniek individu en toch, als de hand de enige focus is, lijkt het op een sculptuur. Een sculptuur met lijnen van ervaring. Lijnen van het leven.

Soms is het moeilijk om je uit te drukken, sommigen van ons zijn begaafd met woorden, anderen niet. Hulp vragen kan moeilijk zijn, soms zelfs begrijpen of toegeven dat je hulp nodig hebt. Je hand uitsteken is een stap. Een hand bieden is een andere. Een schijnbaar eenvoudig gebaar zonder woorden, dat soms het verschil kan betekenen tussen licht en duisternis.

In zijn complexiteit kan een handbeweging zoveel dingen zijn. En de zoektocht is uit te vinden welk gebaar we nodig hebben of welk gebaar we kunnen aanbieden. Mijn hand in die van jou, jouw hand in die van mij. Samen.

Ik ben blij dat je hier vandaag bij ons bent. Ik waardeer je aanwezigheid en dat je leeft. Ik waardeer het dat ik hier mag zijn om dit moment met jou te delen. Elkaar zien is belangrijk, gezien worden en laten zien is belangrijk.